

॥ ३ ॥ धातुः प्रजापतेः सरस्वतीवा विधातुः कश्यपस्य रुद्रस्य वा अदितिः पार्वतीवा विष्णोर्विष्णोर्लक्ष्मीर्वा ॥ ४ ॥ प्रजवंपितरं प्रभुं महान्तं ॥ ५ ॥ राज्ञः क्षत्रियस्य च यने इष्टकोशये ॥ ६ ॥ ७ ॥ अनुचक्रं सैन्यमनु
लक्ष्मीकृत्य प्रयांति चक्रं सैन्यरथांगयोरिति विश्वः पाठांतरेऽनुयात्रायात्रोपकरणपाला इत्यर्थः ॥ ९ ॥ १० ॥ पदातिनः पद्मां अतितुंसततंगुंशीलं ये पाते पदातयः ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ इत्या

वपुष्मतीवोरगराजकन्यावनेचरीवाक्षणादाचरन्ती ॥ यद्येवराज्ञोवरुणस्यपत्नीयमस्यसोमस्यधनेश्वरस्य ॥ ३ ॥ धातुर्विधातुः सवितुर्विभोर्वाशक्रस्यवात्वंस
दनात्पपन्ना ॥ नत्येवनः पृच्छसियेवयंस्मनचापिजानीमतवेहनार्थं ॥ ४ ॥ वयं हिमानंतववर्धयंतः पृच्छामभद्रेप्रभवंप्रभुंच ॥ आचक्ष्वबंधूंश्चपतिकुलंचत
त्वेनयच्चेहकरोषिकार्थं ॥ ५ ॥ अहंतुराज्ञः सुरथस्यपुत्रोयंकोटिकास्येतिविदुर्मनुष्याः ॥ असौतुयस्तिष्ठतिकांचनांगेरथेद्रुतोन्निश्चयनेयथैव ॥ ६ ॥ त्रिगर्तराजः
कमलायताक्षः क्षेमं करोनामस एषवीरः ॥ अस्मात्परस्त्वेषमहाधनुष्मान्पुत्रः कुलिंदाधिपतेर्वरिष्ठः ॥ ७ ॥ निरीक्षतेत्वांविपुलायताक्षः सुपुष्पितः पर्वतवासनि
त्यः ॥ असौतुयः पुष्करिणीसमीपे श्यामोयुवातिष्ठतिदर्शनीयः ॥ ८ ॥ इक्ष्वाकुराज्ञः सुभवस्यपुत्रः स एव हंता द्विषतां सुगात्रि ॥ यस्यानुचक्रंध्वजिनः प्रयांति सौ
वीरकाद्वादशराजपुत्राः ॥ ९ ॥ शोणाश्वयुक्तेषु रथेषु सर्वे मखेषु दीप्ता इव हव्यवाहाः ॥ अंगारकः कुंजरो गुप्तकश्च शत्रुं जयः संजय सुप्रवदौ ॥ १० ॥ भयं करोथ
भ्रमरोरविश्वशूरः प्रतापः कुहनश्चनाम ॥ यं षट्सहस्रारथिनो नुयांति नागाहयाश्चैव पदातिनश्च ॥ ११ ॥ जयद्रथो नाम यदि श्रुतस्ते सौवीरराजः सुभगे स एषः ॥
तस्यापरे भ्रातरोऽदीनसत्वाबलाहकानीकविदारणाद्याः ॥ १२ ॥ सौवीरवीराः प्रवरायुवानो राजानमेते बलिनो नुयांति ॥ एतैः सहायैरुपयाति राजामरुद्रणैरि
द्रइवाभिगुप्तः ॥ १३ ॥ अजानतां ख्यापयनः सुकेशिकस्यासिभार्यादुहिताचकस्य ॥ १४ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि द्रौपदीहरणपर्वणि कोटि
कास्य प्रश्ने पंचषष्ठ्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २६५ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ वैशंपायन उवाच अथाब्रवीद्रौपदीराजपुत्री पृष्ठाशिबीनां प्रवरेण ते
न ॥ अवेक्ष्य मंदं प्रविमुच्य शाखां संगृह्णती कौशिकमुत्तरीयं ॥ १ ॥ बुद्ध्याभिजानामिनरेन्द्रपुत्रनमादृशीत्वामभिभाषुमर्हति ॥ नत्वेह वक्तास्ति तवेह वाक्यम
न्योनरोवाप्यथवापिनारी ॥ २ ॥ एकात्त्यहं संप्रतितेन वाचं ददामि नैव भद्रनिबोधचेदं ॥ अहं त्यरण्ये कथमेकमेकात्वामालपेयं निरतास्वधर्मे ॥ ३ ॥ जानामि च
त्वां सुरथस्यपुत्रं यं कोटिकास्येति विदुर्मनुष्याः ॥ तस्मादहं शैव्यतथैव तुभ्यमाख्यामि बंधूंन्प्रथितं कुलंच ॥ ४ ॥

मोऽध्यायः ॥ २६५ ॥ ॥ ७३ ॥ अथेति शिबीनां शिबिबंध्यानां क्षत्रियाणां मंदस्त्वेरं अवेक्ष्य संकोष्य तदेवाह विमुच्येति कौशिकं कोशजं ॥ १ ॥ अभिभाषुं अभिभाषितुं ॥ २ ॥ तेन कारणेन ॥ ३ ॥ ४ ॥

रण्यके पर्वणि नै • जा • पंचषष्ठ्यधिकद्विशतत

अभिभाषुं अभिभाषितुं ॥ २ ॥ तेन कारणेन ॥ ३ ॥ ४ ॥